

EXTRAS

din stenograma şedinţei Senatului din 28 aprilie 2021

Doamna Silvia-Monica Dinică:

Mulţumesc, domnule preşedinte.

Titlul declaraţiei mele politice de astăzi este „Ce ne mai motivează să ne vaccinăm?”.

Când mă gândeam că imaginile şocante s-au diminuat, am văzut zilele acestea situaţia din India: 300 000 de bolnavi zilnic, oameni înţinşi sub soare în faţa spitalului, penurie de oxigen, rude disperate că spitalele nu mai pot primi pacienţi. Este un peisaj care îţi dă fiori, mai ales când ştii că România nu este încă ferită în totalitate de o asemenea perspectivă.

În vreme ce comunitatea internaţională vine în ajutorul Indiei, trebuie să avem ochii fixaţi pe un singur obiectiv: vaccinarea cât mai rapidă a unui număr cât mai mare de români. Ştiu că poate a devenit obositor să auzim vorbindu-se despre vaccin o dată la două fraze, însă nu avem de ales. De ce? Mă gândesc că dacă ne-am fi aflat în mijlocul deşertului, fără nicio resursă, nu ar fi deranjat pe cineva ca din toate părţile să se rostească „apă”. Ipoteza aceasta scoate la iveală un lucru de care nu suntem mereu conştienţi. De unde vin lejeritatea şi nonşalanţa cu care unii dintre noi tratează coronavirusul? Nu din rea-voinţă şi scepticism. Vin mai degrabă din impresia că lucrurile nu stau aşa de rău. Sigur, există nişte restricţii care ne sâcăie ca o băţătură de la pantof, dar nu e ceva insuportabil.

Nu cred că acest fel de a pune problema ne ajută şi nu cred că ne fereşte de situaţii precum cea din India, mai ales când noile variante ale virusului sunt mult mai contagioase, iar spitalele româneşti, din păcate, la fel de fragile. Pe de altă parte, oamenii au obosit să le fie înfăţişate aceleaşi scenarii sumbre. Spectrul morţii a devenit obositor şi demotivant. De aceea, cred că în perioada următoare trebuie să ne orientăm spre idei şi viziuni mai luminoase, care să ne mobilizeze să facem pasul spre vaccinare.

Uitaţi-vă ce a reuşit comunitatea medicală din Timişoara. Lumea s-a simţit la maratonul vaccinării ca la un festival. Optimismul şi sentimentul revenirii la normal au încurajat oamenii să vină în număr mare la centrul de vaccinare şi cred că aceasta este direcţia către care ar trebui să ne îndreptăm, chiar dacă decidenţii şi lumea, în general, trebuie să fie conştienţi de ameninţările încă foarte vii. Este o realitate că imagini precum cele din India ne pot îmboldi, dar nu ne pot încuraja. E vremea speranţei. Vom fi mai motivaţi dacă ne vom gândi la reuniuni de familie, la petreceri, la evenimente în persoană, care aţi văzut că în mediul online sunt anoste şi fără viaţă. Să ne gândim la familie, la cei apropiaţi şi la bucuria de a face cunoştinţă cu oameni noi. La bucuria de a asculta muzică alături de persoane necunoscute şi de care parcă ne leagă totuşi ceva. Să ne gândim la teatru, la concerte şi la entuziasmul de a fi spectator. Nu mai este mult şi realitatea ne va putea face pe plac. Trebuie doar să-i dăm un brânci, iar acela este vaccinarea.

Silvia Dinică, senator USR PLUS, Circumscripţia nr.42 Bucureşti